

เรียนไทยได้จีน : นิทานสุภาษิตจีน (230) 成语故事 (二三〇)

วันที่ 25 กรกฎาคม 2564 - 11:58 น.

เรียนไทยได้จีน : นิทานสุภาษิตจีน (230) 成语故事 (二三〇)

นิทานสุภาษิตจีนที่ “เรียนไทยได้จีน” จะนำเสนอในสัปดาห์นี้คือ **爱鹤失众 / 愛鶴失眾 ài hè shī zhòng** (อ้าย เฮ้อ ฉื่อ โจ้ง) คำว่า **爱/愛 ài** (อ้าย) แปลว่า รัก **鹤/鶴 hè** (เฮ้อ) แปลว่า นกกระเรียน **失 shī** (ชือ) แปลว่า สูญเสีย **众/眾 zhòng** (โจ้ง) แปลว่า กลุ่มคน ฝูงชน ผู้คนจำนวนมาก เมื่อรวมกันแล้วหมายถึงรักนกกระเรียนสูญเสียฝูงชน กล่าวคือเมื่อเรารักอะไรอย่างหนึ่งมากๆ เราก็จะสูญเสียอะไรสักอย่างไป หรือการให้ความสำคัญรายละเอียดมากเกินไปจนทำให้งานใหญ่เสีย

รัฐเว่ย **卫国/衛國 Wèi Guó** เว่ยกั๋ว เป็นรัฐเล็กรัฐหนึ่งแถบภาคกลางของจีนในยุคชุนชิว แม้นจะเป็นรัฐเล็กๆ แต่ด้วยความสามารถของเจ้าผู้ครองนครรัฐในแต่ละรุ่น ทำให้รัฐเว่ยมีความยิ่งใหญ่อยู่พอตัว ทั้งยังเป็นทีเกรงขามของรัฐอื่นๆ อยู่ในระยะหนึ่ง และผู้นำรัฐคือผู้ที่สืบเชื้อสายตรงจากราชวงศ์โจว สืบอำนาจต่อกันมานับสี่สิบกว่ารุ่น โดยผู้นำในรุ่นที่ 18 เจ้าเมืองมีนามว่า เว่ยอีกง **卫懿公 / 衛懿公 Wèi yì gong** เขากลับไม่สนใจการบริหารบ้านเมืองให้ยิ่งใหญ่ต่อไป

เขาเชื่อมั่นว่าบ้านเมืองของเขาจะยิ่งใหญ่ได้ต่อไป โดยไม่ต้องทำอะไรมาก แต่กลับสนใจเลี้ยงนกกระเรียนพันธุ์ต่างๆ แทน และนับวันก็ยิ่งหลงใหลนกกระเรียนมากเป็นทวีคูณ จนนกกระเรียนเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างมากมาย แทบทุกแห่งในตำบล และบริเวณรอบพระราชวังล้วนเต็มไปด้วยนกกระเรียน เหล่าขุนนางชั้นผู้ใหญ่ นอกจากต้องทำงานบริหารบ้านเมืองแล้ว ยังต้องช่วยเจ้าเมืองเลี้ยงดูแลเอาใจเหล่านกกระเรียนอีกด้วย สร้างความขุ่นเคืองใจไม่น้อยให้กับเหล่าขุนนางทั้งหลาย

ภายหลังต่อมา เจ้าเมืองที่รายล้อมรัฐเว่ยรัฐช้าว พวกรัฐเหล่านั้นต่างก็ส่งนกกระเรียนพันธุ์ต่างๆ มาให้กับเว่ยอีก ทำให้เว่ยอีกภูมิใจยิ่งนัก จนพูดกับเหล่าขุนนางว่า นี่เพราะความศักดิ์สิทธิ์แห่งนกกระเรียน จึงทำให้เหล่าเจ้าเมืองต่างๆ ล้วนมาเชื่อมสัมพันธ์กับรัฐเว่ย และการที่รัฐเว่ยอุดมสมบูรณ์ ผู้คนมั่งมีศรีสุข ก็เพราะบารมีของนกกระเรียน เหล่าขุนนาง และประชาชนไม่กล้าต่อความแต่อย่างใด

ที่มาภาพ <http://www.qulishi.com/article/201908/354422.html>

เมื่อเหตุการณ์เป็นไปเช่นนี้ แน่นนอนว่า ปัญหาเศรษฐกิจที่แท้จริงของรัฐก็ค่อยๆ ระเบิด การทหารที่ขาดผู้นำเอาใจใส่ การเมืองระหว่างรัฐก็ขาดการสานสัมพันธ์ที่ดี ทำให้รัฐเว่ยอ่อนแอลงอย่างรวดเร็ว เพียงแต่เจ้าเมืองไม่รับรู้เท่านั้น

ในช่วงนี้ รัฐศัตรูที่รอคอยโอกาสมานาน ก็สบโอกาสยกกองทัพบุกประชิดเมืองหลวงเว่ย เจ้าเมืองเว่ยอีกง้างสังเวยไฟพรพไปป้องกัน ผลปรากฏว่าประชาชนหนีการเกณฑ์ทหารอย่างมากมาย พวกเขาต่างก็พูดว่า ในเมื่อเจ้าเมืองลุ่มหลงนกกระเรียนยิ่งสิ่งใด และคิดว่าบ้านเมืองเจริญได้เพราะบารมีนกกระเรียน ดังนั้น ก็ให้นกกระเรียนออกรบแทนพวกเขา

ครั้งเว่ยอีกส่งแม่ทัพทั้งหลายนำทัพออกศึก ก็มีเพียงไม่กี่คนที่อาสาออกรบ เมื่อเป็นเช่นนี้ เว่ยอีกจึงต้องนำทัพด้วยตนเอง แต่เพราะกองทัพไม่อยู่ในสภาพพร้อมรบ ขวัญกำลังใจของทหารก็ไม่มี ทำให้กองทัพเว่ยพ่ายแพ้ ตัวของเว่ยอีกก็ถูกสังหารในการศึกครั้งนี้ด้วย หลังรัฐเว่ยแตกทัพ แม้นรัฐเว่ยจะไม่ถึงกับล่มสลายลง แต่ก็สูญเสียดังนั้น

ข้อคิดจากประโยคสุภาษิตนี้

成语比喻：只顾小事而失大事。

成語比喻：只顧小事而失大事。

Chéngyǔ bǐyù: Zhǐgù xiǎoshì ér shī dàshì

เฉิงยฺหวี่ ปี้ยวี่: จื่อกู่ เสี่ยวฉื่อ เออร์ ฉื่อ ต้าฉื่อ

สุภาษิตเปรียบว่า มัวแต่ใส่ใจในเรื่องเล็กน้อยเลยทำให้เสียงานใหญ่

ประโยคตัวอย่างที่ใช้สำนวนสุภาษิตนี้ เช่น

很多赫赫有名的人民代表爱鹤失众，为了个人利益失去百姓对他的信任。

很多赫赫有名的人民代表愛鶴失眾，為了個人利益失去百姓對他的信任。

Hěnduō hèhè yǒumíng de rénmín dàibiǎo ài hè shī zhòng, wèile gèrén lìyì shīqù bǎixìng duì tā de xìnren.

เหินตัว เฮ้อเฮ้อ โหย่วหมิง เตอะ เหวินหมิน ไต้เปี้ยว อ้าย เฮ้อ ฉื่อ โจ้ง, เว่ยเลอะ เก้อเหวิน ลี้อี้ ฉื่อชวี ไปชิง ตฺย ทา เตอะ ชิ่นเริน

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีชื่อเสียงจำนวนมากมาย ที่ทำตัวแบบรักนกกระเรียนสูญเสียปาง
ชน เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตัว จึงสูญเสียมั่นใจของประชาชนที่มีต่อเขาไป

เกาะติดทุกสถานการณ์จาก
Line @Matichon ได้ที่นี่

